

Kitab Daniel - Nomer Satus Sewidak Pitu

Ngronceki Ramalan: Mbukak Makna Sajarah lan Profetik saka Daniel 11:10 lan Sateruse

Jeff Pippenger

2024-03-30

Ayat kaping patang puluh saka Daniel bab sewelas diwiwiti ing mangsa wekasan taun 1798, nalika ratu ing sisih lor nampa tatu kang matèni ana ing tangané ratu ing sisih kidul. Sajarah iku dipralambangaké déning taun 246 SM, nalika Ptolemy nindakake pambales marang karajan sisih lor, lan uga déning Prancis ing jaman Napoléon kang nggawa paus dadi tawanan ing taun 1798. Sawisé ratu ing sisih kidul bali menyang Mesir ing ayat sanga, banjur ayat sepuluh nandhakaké yèn ratu ing sisih lor bakal nglancarake serangan balasan marang ratu ing sisih kidul.

Mulané raja ing sisih kidul bakal mlebu ing karajané, lan bakal bali menyang tanahé dhéwé. Nanging para putrané bakal kagugah, lan bakal nglumpukaké wong akèh saka bala gedhé; lan siji mesthi bakal teka, lan mbanjiri, lan ngliwati; banjur dhèwèké bakal bali, lan kagugah manèh, nganti tekan bètèngé. Daniel 11:9, 10.

Sadurunge kita nimbang komentar Uriah Smith ngenani sajarah sing nggenepi ayat sepuluh, kita nyathet ungkapan “mbludag, lan ngliwati.” Frasa Ibrani sing dijarwakake kanthi cara iki uga dijarwakake ing ayat patang puluh minangka “mbludag lan nyabrang.” Iku frasa sing padha ing basa Ibrani asliné. Frasa iku mung katemu ana ing siji panggonan liya waé ing Kitab Suci.

Panjenengané bakal nyabrang tanah Yehuda; bakal mbludag lan ngliwati, bakal tekan nganti ing gulu; lan ambané pangrembakaning swiwiné bakal ngebaki ambané tanah Paduka, dhuh ImanuéL. Yesaya 8:8.

Ing Daniel bab sewelas, ayat sepuluh lan ayat patang puluh, lan banjur maneh ing Yesaya bab wolu, ayat wolu, frasa Ibrani sing padha diterjemahaké kanthi telung cara sing béda, sanadyan kabèh mau ngemu teges sing padha. Tembung pungkasan saka frasa iku, yaiku tembung Ibrani “abar,” ing salah siji panggonan diwujudaké minangka “ngliwati,” ing ayat sepuluh, “nglangkahi,” ing ayat patang puluh, lan banjur minangka “nyabrang” ing Yesaya. Tegesé sajatiné padha ing saben siji saka telung rujukan iku, nanging ing Yesaya uga ana sesambungan kenabian liyané ing antarané rujukan-rujukan mau.

Ayat ing kitab Yesaya iku kaleksanan nalika ratu Asyur ngrebut Yehuda lan tekan Yerusalem, nanging ora tau ngalahaké kutha iku dhéwé. Panjenengané mung munggah “nganti gulu,” nanging ora tau ngalahaké “sirah.” Ing wangsit sing padha iku uga, Yesaya ngaturaké sawijining pralambang kenabian ngenani apa sing diwakili déning “sirah,” lan panjenengané ngenali “sirah” minangka ibu kutha karajan, lan ratuing karajan iku uga “sirah.” Panjenengané maringi loro seksi tumrap kayektèn kenabian yèn sirah iku sawijining

ratu lan sawijining karajan, banjur kanthi samar ngandharaké yèn manawa siswa wangsit ora gelem nampani lan mangertèni kayektèn iki, dhèwèké ora bakal diteguhaké. Ayat sing samar iku kalebu pérangan saka wangsit sing padha banget, kang mratélakaké yèn ratu lor bakal mbrebeg lan ngliwati, nanging mung nganti “gulu.”

Amarga sirahing Siria iku Damsyik, lan sirahing Damsyik iku Resin; lan sajroning sewidak lima taun Éfraim bakal diremuk nganti ora dadi bangsa. Lan sirahing Éfraim iku Samaria, lan sirahing Samaria iku anaké Remalya. Manawa kowé ora precaya, mesthi kowé ora bakal diteguhaké. Yesaya 7:8, 9.

“Endhas”ing bangsa Siria yaiku kutha krajané, “Damsyik,” lan “endhas”ing “Damsyik” (kutha krajan) yaiku “Rezin,” ratu Siria. Uga, “endhas”ing bangsa Efraim yaiku kutha krajané, “Samaria,” lan “endhas”ing “Samaria” (kutha krajan) yaiku “anaké Remalya” (Pekah), ratu Samaria. Ing pameca kang padha, ing pasal candhaké, ing ayat wolu, Raja Sanherib saka Asyur ngepung Yerusalem, lan ing ayat wolu, dipratelakaké yèn pengepungané marang Yerusalem iku munggah tekan guluné.

Ayat pitu lan wolu, kang netepaké adhedhasar rong seksi, pralambang kenabian saka sawijining “sirah,” kang nggambaraké ratu lan uga ibukutha bangsa sang ratu, iku minangka wangsit sewidak lima taun kang nandhani titik wiwitané loro-loroné wangsit rong éwu limang atus rong puluh taun tumrap karajan lor lan karajan kidul Israèl. Mulané, iki ayat kang banget ruwet, awit gegandhèngan karo ayat sepuluh lan patang puluh saka Daniel bab sewelas, kang loro-loroné uga nandhani paprangan nalika sawijining ratu saka lor nyerang sawijining ratu saka kidul, padha kaya Sennacherib, sawijining ratu saka lor, nyerang Yehuda, sawijining ratu saka kidul, ing ayat wolu, saka Yesaya bab wolu.

Kunci sing nyambungaké paprangan para raja lor lan raja kidul iki bebarengan yaiku “sirah,” lan “mbanjir sarta ngliwati.” Nalika raja lor mbales marang raja kidul ing ayat sepuluh, saka pasal sewelas, dhèwèké menang ing paprangan, nanging ninggalaké “sirah,” amarga dhèwèké “rawuh, lan mbanjir, lan ngliwati” “nganti” “bèntèng” kagungané raja kidul. Sajarah ing ayat sepuluh makili kamenangan raja lor nglawan raja kidul, nanging dhèwèké ora mlebu menyang Mesir (bèntèng), yaiku ibukutha—“sirah.”

Nalika ratu ing sisih kidul sadurungé ngalahaké ratu ing sisih lor ing ayat pitu lan wolu, dhèwèké “mlebu menyang bèntèngé ratu ing sisih lor, lan” “unggul lan” “nggawa para tawanan” bali menyang “Mesir.” Ing kamenangan pambalesané ratu ing sisih lor, dhèwèké ora mlebu menyang Mesir, mangkono dadi pralambang yèn nalika Uni Soviet disapu sirna ing taun 1989, Rusia, kutha krajané—sirahé, isih kari jejeg. “If ye will not believe, surely ye shall not be established.” Ya iku Rusia, kang dilambangaké minangka ratu ing sisih kidul ing ayat sewelas lan rolas, sing menangaké perang ing tanah tapel wates, kang ing jaman kuna aran Rafia, lan ing jaman saiki yaiku Ukraina.

“Ayat 10. Nanging para putrané bakal kasurung, lan bakal nglumpukaké pasukan gedhé kang cacahé akèh; lan siji mesthi bakal teka, lan mbanjir, sarta ngliwati; banjur dhèwèké bakal bali, lan kasurung manèh, nganti tekan bèntèngé.”

“Bagéan kapisaning ayat punika nyariosaken bab para putra, kanthi wujud jamak; déné bagéan pungkasan, bab satunggal, kanthi wujud tunggal. Para putra Seleucus Callinicus inggih punika Seleucus Ceraunus lan Antiochus Magnus. Kalhipun punika sami mlebet kanthi semangat dhateng pakaryan mbélani lan males prakawising rama lan nagaranipun. Sing tuwa ing antawisipun kalih punika, Seleucus, rumiyin lenggah ing dhampar. Piyambakipun nglempakaken wong kathah ingkang ageng cacahipun kanggé ngrebat malih dhaérah panguwasan ramaipun; nanging awit piyambakipun satunggaling pangeran ingkang ringkih lan kirang wani, ing badan tuwin ing kawontenanipun, kakirangan arta, lan boten saged njagi supados wadya-balane tetep manut, piyambakipun dipunracuni déning kalih panglimanipun sasampunipun pamaréntahan ingkang tanpa kamulyan suwéné kalih utawi tigang taun. Adhinipun ingkang langkung saged, Antiochus Magnus, lajeng dipunpratelakaken dados raja; lan piyambakipun, sawisé ngasta pangawasaning wadya-bala, ngrebat malih Seleucia lan ngasta malih Siria, ndadosaken piyambakipun nguwasani sawenèh panggènan lumantar prajanjèn, lan sawenèh sanèsipun lumantar kakiyataning gaman. Sasampunipun punika tumeka gencatan senjata, ing salebeting pundi kalih pihak sami rembagan bab tentrem, nanging tetep nyawisaken perang; sawisé punika Antiochus wangsul lan ngalahaken Nicolas, panglima Mesir, wonten ing paprangan, lan gadhah ancas nyerang Mesir piyambak. Punika ingkang sinebut ‘satunggal’ ingkang temtu badhé mbrebeg lan ngliwati.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Ambruké Uni Soviet ing taun 1989 nandhani “wektu wekasan,” lan loro putra ing ayat iku makili loro tenger dalam yaiku Reagan lan Bush kang kapisan. Wiwit “wektu wekasan” ing taun 1798, yaiku nalika ayat patang puluh saka Daniel sewelas diwiwiti, wanita laku jina saka Roma wis kasirnakaké saka pangèling-èling, amarga dhèwèké, minangka Izebel, tetep ana ing mburi ing Samaria, déné bojoné, Ahab, ngadhepi Élia ing Gunung Karmel. Dhèwèké ndhelik, nanging kanthi sesidheman narik tali pangendhali, kaya déné nalika Perang Donya Kapisan lan Perang Donya Kapindho. Bojoné iku bala proxy-né nglawan ratu ing sisih kidul. Nalika dhèwèké mbales ing taun 1989, dhèwèké, minangka ratu ing sisih lor, nggawa kreta, kapal-kapal, lan para jaranan.

Lan ing wekasaning jaman, ratu ing sisih kidul bakal nyurung marang dheweke; lan ratu ing sisih lor bakal teka nglawan dheweke kaya prahara, nggawa kreta perang, para nunggang jaran, lan akeh kapal; lan dheweke bakal mlebu ing nagara-nagara, lan bakal mbrebes mili lan ngliwati. Daniel 11:40.

Wakilé sajroning pambalasan punika dipralambangaké déning “kapal-kapal,” ingkang dados kakuwatan ékonomi, lan déning “kreta perang lan para jaranan,” ingkang dados kaunggulan militèr. Kaunggulan militèr lan kakuwatan ékonomi punika minangka kalih sipat kenabian saking Amérika Sarékat wonten ing ramalan-ramalan dinten-dinten wekasan, awit Amérika Sarékat badhé nglarang tiyang-tiyang ingkang boten purun sujud dhateng Izébel supados boten saged tumbas lan sade, lan manawi piyambakipun taksih tetep nampik tenger panguwasaning Izébel, piyambakipun badhé dipatèni. Punika kakuwatan ékonomi lan kaunggulan militèr saking Amérika Sarékat ingkang dipunginakaken kanthi makarya

bebarengan kaliyan kapausan, ingkang ndadosaken bubarani pun Uni Sovyèt ing taun 1989, sanadyan Rusia taksih kaènggal ngadeg.

Sajarah kang nglantarake kasampurnaning ayat kaping sepuluh saka Daniel pasal sewelas kaulang maneh ing sajarah pérangan kapindho saka ayat kaping patang puluh, kang nemtokake wekasaning jaman ing taun 1989. Sajarah ing ayat kaping enem nganti kaping sanga nglambangake sajarah kang nuntun marang wekasaning jaman, kang katandhani ing pérangan kapisan saka ayat kaping patang puluh. Ayat kaping lima nganti kaping sepuluh saka Daniel pasal sewelas kanthi sampurna nggambarake sajarah ayat kaping patang puluh saka Daniel sewelas, awit kados dene Sister White nyerat, “akeh saka sajarah kang wis kalakon ing Daniel pasal sewelas bakal kaulang maneh.”

Ayat siji nganti papat saka Daniel sewelas ngenali Kores, raja kapindho saka bangsa loro-sungu ing wektu pungkasan ing dina-dina wekasan. “Wektu pungkasan” ing dina-dina wekasan iku ana ing taun 1989, lan présidhèn kapindho, kang dilambangaké déning Kores, netepaké sawijining runtutan wangsit kang ndadèkaké sawijining siswa wangsit bisa ngetung tekan présidhèn kaping enem sawisé 1989, yaiku présidhèn kang bakal dadi sing paling sugih, lan kang bakal ngojok-ojoki (nggugah) kakuwatan naga globalis, manawa iku para globalis ing donya, utawa wong-wong kang ana ing Amerika Sarékat. Sajarah wangsit mau banjur mlumpat marang karajan kapitu ing wangsit Kitab Suci, yaiku sepuluh raja saka Perserikatan Bangsa-Bangsa, lan ngenali raja utamané lan kang kapisan, kaya kang dilambangaké déning Aleksander Agung (tegesé “Prajurité Manungsa”), sarta bubaré karajané kang pungkasan nalika papat angin Islam kaentasaké kanthi kebak ing panutupan mangsaning sih-rahmat tumrap manungsa.

Banjur ayat lima nganti sanga nggambarake sajarah kang diwakili déning jangka wektu sing ndhisiki madegé kapapaan ing dhampar ing taun 538, amarga dhisik kakuwatan kang bakal dadi raja ing sisih lor kudu ngalahaké telung alangan géografis, kaya dene Seleukus, kang banjur katetepaké dadi raja ing sisih lor. Sawisé iku sajrone telung taun satengah, kaya kang diwakili déning telung puluh lima taun sajatiné, raja ing sisih lor mrentah, nganti raja ing sisih kidul mlebu ing bètèngé lan nggawa dhèwèké dadi tawanan, ing kono banjur dhèwèké mati ing Mesir amarga tumiba saka jaran. Mangkono, ayat-ayat iku nandhani sajarah kang rampung ing wektu wekasan ing taun 1798.

Ayat sapuluh ngidentifikasi sajarah wekdal pungkasan ing taun 1989, lan bebarengan kaliyan ayat gangsal dumugi sanga, punika makili sajarahing ayat patang puluh, kados dene sajarahing ayat tigang puluh dumugi telung puluh enem. Mila, wiwit ayat satunggal dumugi ayat sapuluh, baris demi baris, wonten kalih garis kenabian. Ingkang kapisan ngrembag para pamimpin karajan kaping enem lan kaping pitu, sanadyan wonten sela kosong ing antawisipun karajan kaping enem lan présidhèn paling sugih saking karajan kaping enem kaliyan karajan kaping pitu.

Garis kapindho nyakup sajarah pambusakan telung alangan, mangsa ratu saka lor mrentah, lan sapa kang banjur disingkiraké ing taun 1798, sarta tekan taun 1989, lan présidhèn

kapindho, kang ing garis sadurungé dilambangaké déning Cyrus.

Ayat sewelas lan rolas nggambarake garis sajarah katelu sing dumadi sawisé présidhèn sugih ing ayat loro, nanging ing sawijining wektu sawisé ambruké Uni Sovyèt ing wektu wekasan taun 1989, lan ing sawijining wektu sadurungé hukum Minggu ing Amerika Sarékat kaya sing dilambangaké ing ayat nembelas.

Sajarah sawisé wektuné pungkasan ing taun 1989, digawa marang présidhèn kaping nem lan sing paling sugih, kang nggerakaké para globalis wiwit taun 2016, ing larik kapisan. Sajarah kenabian iku digawa marang taun 1989, ing larik kapindho. Paprangan ing Raphia (“Watesing Pérangan”) ing ayat sewelas lan rolas ndhisiki ayat telulas, nalika ratu sisih lor, kang nembe dikalahaké, mulihaké wadya-balané lan banjur ngalahaké ratu sisih kidul, sadurungé hukum Minggu ing ayat nembelas. Kakuwatan proksi ratu sisih lor ing ayat telulas iku présidhèn pungkasan saka wolu présidhèn sing mrentah wiwit taun 1989 nganti tekan hukum Minggu. Mulané, ayat telulas kudu kelakon ing utawa sawisé pamilihan présidhèn kaping wolu, kang kalebu saka pitu iku. Ayat sewelas lan rolas diwiwiti sakdurungé présidhèn kaping nem sing paling sugih, lan kamungkinan gedhé dipungkasi pas sakdurungé pamilihan présidhèn sing padha kuwi, kang dadi présidhèn kaping wolu saka pitu iku, lan menang ing paprangan kaping telu saka perang proksi, ing ayat telulas nganti limalas.

Pambalesipun ratu ing sisih kidul wonten ing ayat sewelas lan rolas punika minangka wangsulan tumrap kakalahan ingkang katampi déning ratu ing sisih kidul wonten ing ayat sedasa. Ayat sedasa nandhesaken kamenanganipun ratu ing sisih lor ing taun 1989, ingkang kalampahan awit saking aliansi rahasia antawisipun Amérika Sarékat lan Vatikan. Kamenangan tumrap wadya lor punika dados paprangan kapisan saking perang proksi. Perang panas sacara harfiah ingkang kawujud ing jaman kina punika dados pralambang tumrap perang proksi ing dinten-dinten pungkasan, mila kamenangan wonten ing ayat sewelas lan rolas punika badhé dados kamenangan tumrap ratu ing sisih kidul, ing paprangan kaping kalih saking perang-perang proksi.

Ana telung peperangan ing ayat sepuluh nganti limalas, lan kabeh iku wis kawujud ing jaman kuna lumantar perang panas kang nyata, nanging kabeh iku makili telung peperangan ing perang proksi ing dina-dina pungkasan. Peperangan kang kapisan dimenangaké déning aliansi rahasia saka kéwan galak lan nabi palsu, nglawan naga ing taun 1989. Peperangan kapindho saka perang proksi bakal dimenangaké déning kakuwatan naga ateistis saka ratu ing sisih kidul, nglawan aliansi paus lan tentara proksiné. Peperangan katelu saka perang proksi bakal dimenangaké déning tentara proksi saka ratu ing sisih lor, kaya kang katuduhaké ing ayat telulas nganti limalas.

Miturut profétis, ana telung perang donya kang panas, telung perang proksi, kang dumadi saka telung peperangan, lan peperangan saka telung bilai Islam. Ana uga Perang Sipil lan Perang Révolutionèr. Peperangan kapindho saka perang-perang proksi saiki lagi lumaku ing Ukraina, “The Borderline”, kaya kang diwakili déning Raphia, yaiku tapel wates antarané

ratu sisih kidul lan ratu sisih lor, nalika ayat sewelas lan rolas kapisan kaleksanan ing sajarah.

Ing wektu kang padha banget nalika peperangan kapindho saka perang-perang proksi ing Ukraina lagi katindakaké, serangan kapindho saka telung serangan Islam marang tanah kamulyan uga lagi dumadi. Serangan kapisan saka bilai katelu rawuh ing tanggal 11 September 2001, lan panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu wiwit kalaksanakake. Wektu panyegelan iku bakal rampung nalika hukum Minggu ing Amerika Serikat enggal rawuh, nalika Islam saka bilai katelu bakal maneh nyerang Amerika Serikat. Serangan kapisan lan pungkasan iku padha, lan loro-loroné padha nandhani sawijining swara saka malaékat ing Wahyu wolulas, kang uga minangka swarané malaékat katelu, kang uga minangka munié kalasangka kapitu, kang uga minangka bilai katelu.

Ing satengahing kalih serangan punika, ingkang dados kalih swanten, ingkang dados swaraning kalasangka kapitu, Islam saking bilai kaping tiga nyerang, boten tanah kamulyan rohani modern, nanging tanah kamulyan harfiah kuna, ing tanggal 7 Oktober 2023.

Peperangan sing wiwit nalika iku, saiki lagi dumadi ing wilayah sing pas padha karo papan dumadine Patempuran Raphia kaya diterangake ing ayat sewelas lan rolas. Jalur Gaza iku wewatesan antarane karajan kidul Yehuda lan Mesir. Tanggal 7 Oktober 2023 iku sawijining rodha ing sajroning rodha-rodha liyane sing nandhani pambrontakan, utawa aksara kaping telulas ing alfabet Ibrani sing bebarengan karo aksara kapisan lan aksara pungkasan mbentuk tembung “kayektèn.”

Serangan kaping pindho marang tanah kamulyan déning Islam saka bilai katelu dumadi ing tanggal 7 Oktober 2023, lan kedadéan iku ana ing wewengkon sing persis padha karo panggonan dumadiné Peperangan Raphia kuna minangka panggenapaning ayat sewelas lan rolas. Serangan kaping pindho marang tanah kamulyan iku, lumantar pralambang géografis kenabian, kagandhèng karo peperangan kaping pindho saka perang-perang proksi, kaya sing diwakili déning perang ing Ukraina.

Sathithik inggil satunggal, palagan kaping kalih saking proxy wars ingkang samenika sami lumampah wonten ing Ukraina (Tanah Wates), nyakup nada kaping kalih saking kalasangka sangkakala saking bilai kaping tiga (7 Oktober 2023), ingkang kalampahan wonten ing periode pungkasan panyegelan tumrap satus patang dosa sekawan ewu. Pengalaman panyegelan punika kagambaraken déning Daniel ing pasal sepuluh, nalika piyambakipun mirsani wahyu “marah” sasampunipun periode tangis lan prihatin salami selikur dinten, ingkang punika nggambaraken telung setengah dinten nalika kalih nabi séda wonten ing margi. Wahyu punika katafsiraken dados katerangan bab “punapa ingkang badhé tumiba dhateng umating Allah ing dinten-dinten wekasan.”

Kasunyatan kang dipralambangaké déning wahyu bab Kali Hiddekel, yaiku kasunyatan panyegelan, kaleksanan ana ing sajarah kenabian ayat sewelas nganti limalas. Iki yaiku sajarah ayat patang puluh kang wiwit ing taun 1989, lan terus nganti ayat patang puluh siji lan hukum Minggu kang bakal enggal rawuh. Iki yaiku sajarah présidhèn kaping nem, kang

paling sugih, ing ayat loro, kang dipralambangaké nganti tekan karajan kapitu saka “Alexander the Great” kaya kang kacathet ana ing ayat telu.

Sajarah kang wiwit ing wiwitaning perang kapindho saka proxy wars ing taun 2014, kang banjur katut déning présidhèn kang paling sugih nalika miwiti kampanyené ing taun 2015, iku minangka dhaérah kang kosong saka ayat patang puluh, wiwit taun 1989 nganti tekan undhang-undhang Minggu ing ayat patang puluh siji, lan uga minangka dhaérah kang kosong saka présidhèn kaping enem, kang paling sugih, ing ayat loro, nganti tekan karajan kapitu. Iku yaiku sajarah kang diwiwiti déning swara kapisan saka Wahyu pasal wolulas ing tanggal 11 September 2001, lan dipungkasi déning swara kapindho ing wektu sajamané lindhu gedhé ing pasal sewelas kitab Wahyu. Sajarah iku uga minangka mangsa sajarah kang diidentifikasi déning Yéhezkièl ing pasal rolas, ing ngendi saben wahyu kaleksanan. Mangsa wektu iku yaiku wektu panyégelan tumrap wong satus patang puluh papat éwu. Pangudusané umat Allah katindakake lumantar pangandikané.

Sucekna wong-wong mau lumantar kayekten Paduka: pangandika Paduka iku kayekten. Yokanan 17:17.

Kita bakal nerusaké panaliten iki ing artikel sabanjuré.

“Wahyu punika kaparingaken dhateng Ézékiel ing satunggaling wekdal nalika manahipun kebak pratandha-pratandha peteng bab prekawis ingkang badhé dumados. Piyambakipun nyumurupi tanah para leluhuripun mapan dados suwung lan tanpa pedunung. Kitha ingkang biyèn kebak tiyang sampun boten wonten ingkang manggen malih. Swanten kabingahan lan kidung pamuji sampun boten kapiyeng malih wonten ing salebeting témbok-tembokipun. Nabi piyambak dados tiyang asing ing tanah asing, papan ing ngendi ambisi ingkang tanpa wates lan kekejeman ingkang galak mrentah kanthi unggul. Punapa ingkang dipun tingali lan dipun pirem bab tirani lan piala manungsa ngraosaken sengsara ing manahipun, lan piyambakipun ngresula kanthi pait rina wengi. Nanging pralambang-pralambang éndah ingkang kapratélakaken wonten ing sangajengipun ing sacedhakipun kali Kebar maringi pawartos bab satunggaling kakuwasan ingkang ngungkuli, langkung kiyat katimbang kakuwasan para panguwaos donya. Ing nginggil para ratu Asyur lan Babul ingkang gumedhé lan kejem, Gusti Allahing sih-rahmat lan kayekten lenggah ing dhampar.”

“Ruwete prakara-prakara kang kaya rodha, kang tumrap nabi katon kebak campur-bawur mengkono, ana ing sangisoring pituduhing astan tanpa winates. Rohing Allah, kang kapratelakaké marang panjenengané minangka kang ngobahaké lan ngarahaké rodha-rodha iku, ngedalaké karukunan saka ing satengahing campur-bawur; mangkono uga saindenging jagad ana ing sangisoring panguwasané. Ewon-ewon makhluk kang wis kaluhuraké padha siyap miturut pangandikané kanggo ngendhalèkaké daya lan kawicaksananing paugeran wong-wong ala, sarta nggawa kabecikan marang para kang setya marang Panjenengané.”

Mangkono uga, nalika Allah arep mbikak marang Yohanes kang kinasih sajarah pasamuwan kanggo jaman-jaman kang bakal teka, Panjenengané maringi jaminan

marang dhèwèké bab kapentingan lan pangreksané Juruwilujeng tumrap umaté kanthi nguningakaké marang dhèwèké “Sawijining kang kados Putraning manungsa,” mlaku-mlaku ana ing antarané kaki dian, kang nglambangaké pitu pasamuwan. Nalika Yohanes diparengaké nyumurupi perjuwangan-perjuwangan pungkasan kang agung saka pasamuwan nglawan kakuwasan-kakuwasan kadonyan, dhèwèké uga diparengaké nyumurupi kamenangan pungkasan lan pambébasané wong-wong pracaya kang setya. Dhèwèké weruh pasamuwan kaasta menyang pasulayan kang matèni nglawan kéwan lan recané, lan pangibadah marang kéwan iku dipaksakaké kanthi ancaman pati. Nanging nalika nyawang ngliwati kumelun lan gejeré paprangan, dhèwèké nyumurupi sakelompok wong ana ing Gunung Sion bebarengan karo Sang Cempé, kang, tinimbang tandha saka kéwan iku, padha nduwèni “asmané Sang Rama katulis ana ing bathuké.” Lan maneh dhèwèké weruh “wong-wong kang wus nggayuh kamenangan ngungkuli kéwan iku, lan recané, lan tandhané, lan cacaning asmané, padha jumeneng ana ing segara kaca, nyekel kecap-kecapiné Allah” lan padha ngidungaké kidungé Musa lan Sang Cempé.

“Piwulang-piwulang iki kanggo kauntungan kita. Kita perlu netepaké pracaya kita marang Gusti Allah, awit ing ngarepé kita wis ana sawijining mangsa kang bakal nyoba jiwané manungsa. Kristus, ana ing Gunung Zaitun, ngandharaké manèh paukuman-paukuman kang nggegirisi sing bakal ndhisiki rawuhé kaping pindho: ‘Kowé bakal krungu perang lan kabar-kabar bab perang.’ ‘Bangsa bakal tangi nglawan bangsa, lan kraton nglawan kraton: lan bakal ana pailan, pageblug, lan lindhu, ana ing warna-warna panggonan. Kabèh iku mung wiwitaning sangsara.’ Nalika ramalan-ramalan iki nampa kawujudan sapérangan nalika karusakané Yerusalem, nanging iku nduwèni gegayutan kang luwih langsung marang dina-dina wekasan.”

“Awaké dhéwé lagi ngadeg ana ing ambanging prastawa-prastawa gedhé lan khidmat. Ramalan lagi cepet kalakon. Gusti wis ana ing lawang. Ora suwé manèh bakal kabukak ana ing ngarepé awaké dhéwé sawijining mangsa kang nggegirisi kawigaten tumrap kabèh wong urip. Padudon-padudon ing jaman biyèn bakal diuripaké manèh; padudon-padudon anyar bakal njedhul. Pemandhangan-pemandhangan kang bakal kalakokaké ana ing donya kita iki durung tau kaimpèn waé. Sétan lagi tumindak lumantar piranti-piranti manungsa. Wong-wong kang lagi ngupaya ngowahi Konstitusi lan ngamanaké sawijining angger-angger kanggo maksa pangreksaning dina Minggu, sathithik banget mangertèni apa kang bakal dadi asilé. Sawijining krisis wis ana pas ing ngarepé awaké dhéwé.

“Nanging para abdining Allah ora kena ngendelake awaké dhéwé ing mangsa darurat kang gedhé iki. Ing wahyu-wahyu kang kaparingaké marang Yesaya, marang Yehezkiel, lan marang Yohanes kita nyumurupi sapira raketé swarga karo lelakon-lelakon kang dumadi ing bumi lan sapira gedhéné pengreksané Allah tumrap wong-wong kang setya marang Panjenengané. Donya iki ora tanpa panguwasa. Tatanan prakara-prakara kang bakal kelakon ana ing tangané Gusti. Kamulyaning swarga ngasta nasibé bangsa-bangsa, uga prekara-prakara pasamuwané, ana ing pangreksané piyambak.” Testimonies, jilid 5, 752, 753.

